

บทที่ ๔

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมาย คือ

๑. เพื่อศึกษามุคลิกลักษณะของนักเรียนในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด
๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบมุคลิกลักษณะของนักเรียนในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด
๓. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบมุคลิกลักษณะของนักเรียนชายในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด
๔. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบมุคลิกลักษณะของนักเรียนหญิงในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด
๕. เพื่อสำรวจและเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด

มุคลิกลักษณะ ๑๔ ลักษณะได้แก่ ความสามารถในการสังคม ความสามารถทางการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ์ สภาพทางอารมณ์ การประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน สภาพร่างกายหรือหัตถ์ ความสามารถในการรับผิดชอบ ความมั่นใจตนเอง สภาพทางจิตใจ ความสามารถในการเข้ากลุ่ม ความสามารถในการควบคุมจิตใจ ความเป็นตัวของตัวเอง ความสามารถในการบังคับตนเอง และการแสดงออกของอารมณ์

ปัญหา ๔ ด้านได้แก่ ปัญหาพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาพ ปัญหาการเงิน สภาพความเป็นอยู่ การงาน ปัญหากิจกรรมทางสังคมและสันตนาการ ปัญหาความสัมพันธ์ของความรู้สึกของตนเองต่อความรู้สึกของคนอื่น ปัญหาความสัมพันธ์ของความรู้สึกของตนเองต่อตนเอง ปัญหาบานและครอบครวั ปัญหาอนาคต อาชีพ และการศึกษา และปัญหาการปรับตัวกับงานโรงเรียน

วิธีการวิจัย

ตัวอย่างประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนสตรีวิทยา จังหวัดพระนคร และจากโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย โรงเรียนสตรีสิริเกศ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๑๕๕ คน เป็นนักเรียนในเมืองหลวง ๑๐๐ คน (ชาย ๕๐ คน หญิง ๕๐ คน) และนักเรียนในตัวเมืองต่างจังหวัด ๕๕ คน (ชาย ๔๗ คน หญิง ๘ คน)

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่แบบทดสอบบุคลิกภาพ HSPQ Form A เพื่อวัดบุคลิกลักษณะ
๑๔ ลักษณะ แบบสอบถามปัญหา The Mooney Problem Check Lists, high
school form เพื่อสำรวจปัญหา ๘ ด้าน และแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน
เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ทดสอบความมีนัยสำคัญโดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรผัน (analysis
of variance) และคำนวณหาจำนวนร้อยละของปัญหา

ขอบเขตการวิจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา
๒๕๑๑ ของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร ที่มีมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับหนึ่ง และตั้งอยู่ใน
ย่านชุมชนตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน และโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดศรีสะเกษเท่านั้น

ผลการวิจัยปรากฏว่า

๑. นักเรียนในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัดมีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญในบางลักษณะ และคล้ายคลึงกันใบบางลักษณะ ลักษณะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่
ความสามารถในการสังคม ความสามารถทางการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ์ สภาพทางอารมณ์
การประพฤตินตามระเบียบแบบแผน สภาพฯเริงหรือหคหุ ความสามารถในการรับผิดชอบ ความ
สามารถในการเข้ากลุ่ม และความสามารถในการบังคับตนเอง โดยที่นักเรียนในเมืองหลวงมี
ความสามารถในการสังคมดีกว่า มีความสามารถทางการเรียนดีกว่า มีความมั่นคงทางอารมณ์
มากกว่า มีสภาพทางอารมณ์ดีกว่า มีการประพฤตินตามระเบียบแบบแผนน้อยกว่า มีสภาพฯเริง
มากกว่า มีความสามารถในการรับผิดชอบน้อยกว่า มีความสามารถในการเข้ากลุ่มมากกว่า และ
มีความสามารถในการบังคับตนเองน้อยกว่า

๒. นักเรียนชายในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด มีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญใบบางลักษณะ และคล้ายคลึงกันใบบางลักษณะ ลักษณะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญนั้น
ได้แก่ลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วในข้อ ๑ ยกเว้นในลักษณะต่อไปนี้ คือ ลักษณะสภาพฯเริง
หรือหคหุ ความสามารถในการรับผิดชอบ ความสามารถในการเข้าสังคม ในบุคลิกลักษณะทั้ง ๓
ที่กล่าวมานี้ นักเรียนชายทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๓. นักเรียนหญิงในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด มีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในลักษณะความมั่นใจตนเอง ความสามารถในการควบคุมจิตใจ โดยที่นักเรียนหญิงในเมืองหลวงมีความมั่นใจในตนเองน้อยกว่า มีความสามารถในการควบคุมจิตใจน้อยกว่า และยังแตกต่างกันในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วในข้อ ๑ ยกเว้นลักษณะความมั่นคงทางอารมณ์ สภาพทางอารมณ์ และการประพฤตินตามระเบียบแบบแผน ในบุคลิกลักษณะทั้ง ๓ ลักษณะนี้ นักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๔. ปัญหาที่นักเรียนในเมืองหลวงเห็นว่าสำคัญที่สุด คือการปรับตัวกับงานโรงเรียน (ASW) และปัญหาที่สำคัญน้อยที่สุด คือปัญหากิจกรรมทางสังคมและสหนาการ (SRA) ส่วนนักเรียนในตัวเมืองต่างจังหวัด เห็นว่าปัญหาที่สำคัญที่สุด คือปัญหาการปรับตัวกับงานโรงเรียน (ASW) และปัญหาที่สำคัญน้อยที่สุด คือบ้าน ครอบครัวยุ (HF)

สรุปผลการวิจัย

๑. นักเรียนในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด มีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในบางลักษณะคือ ความสามารถในการสังคม ความสามารถทางการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ์ สภาพทางอารมณ์ การประพฤตินตามระเบียบแบบแผน สภาพราเวียงหรือหคหุ ความสามารถในการรับผิดชอบ ความสามารถในการเข้ากลุ่ม และความสามารถในการบังคับตนเอง ส่วนลักษณะอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน

๒. นักเรียนชายในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด มีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในบางลักษณะ คือ ความสามารถในการสังคม ความสามารถทางการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ์ สภาพทางอารมณ์ การประพฤตินตามระเบียบแบบแผน และความสามารถในการบังคับตนเอง ส่วนลักษณะอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน

๓. นักเรียนหญิงในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด มีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในบางลักษณะ คือ ความสามารถในการสังคม ความสามารถทางการเรียน สภาพราเวียงหรือหคหุ ความสามารถในการรับผิดชอบ ความสามารถในการเข้ากลุ่ม ความสามารถในการบังคับตนเอง ความมั่นใจตนเอง ความสามารถในการควบคุมทางจิตใจ ส่วนลักษณะอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน

๔. นักเรียนในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด มีความแตกต่างกันในการให้ความสำคัญแก่ปัญหา แต่ปัญหาที่สำคัญที่สุดของทั้งสองกลุ่ม คือ ปัญหาการปรับตัวกับงานโรงเรียน (ASW)

ขอเสนอแนะ

๑. ในการวิจัยครั้งต่อไป อาจเปรียบเทียบกลุ่มนักเรียนในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด ที่มีความสามารถในการเรียนสูง หรือความสามารถในการเรียนต่ำ

๒. อาจเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะระหว่างนักเรียนจากโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา จากเมืองหลวงและจากตัวเมืองต่างจังหวัด

๓. การเปรียบเทียบเพื่อศึกษาความแตกต่างทางบุคลิกลักษณะ ในลักษณะต่าง ๆ อาจพิจารณาจากนักเรียนประเภทอื่น ๆ เช่น นักเรียนฝึกหัดครู อาชีวศึกษา เป็นต้น

๔. การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง อาจใช้ปัจจัยต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ เช่น ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา

๕. ถ้าหากมีเวลาเพียงพอ ควรจะได้สร้างแบบทดสอบบุคลิกลักษณะขึ้นเอง เพื่อที่จะสามารถวัดบุคลิกลักษณะของคนไทยได้แน่นอนและเหมาะสมกว่า เพราะบุคลิกลักษณะของบุคคลในแต่ละสังคม ย่อมจะมีแบบฉบับเฉพาะของตนเอง